

Paradox Koronavirové paniky: Čím jsou lidé „zodpovědnější“ tím více nákaza i statistiky bobtnají. Jak přežít a co s tím?

- CZ24 News | 5. října 2020

ČESKO: Během současné koronavirové paniky se stále silněji ukazuje jeden paradox: čím jsou lidé „zodpovědnější“ (dle libosti můžete dosadit jakoukoli jinou jmennou část přísudku se sponou) a zdravotnický systém je ve vyhledávání nákazy „efektivnější“, tím více nákaza i statistiky bobtnají.

Prvního října informovaly Novinky.cz o tom, že „téměř polovina lidí s koronavirem v českých nemocnicích tam vůbec nemusí být“. Důvodem může být právě neobyčejná „zodpovědnost“ Čechů, kteří se oproti minulým rokům při prvním kýchnutí pídí po tom, zda mají obyčejné nachlazení či chřipku, anebo virózu z dovozu a kolekce „covid-19“.

Systém, který je na tuto nemoc aktuálně zaměřen a za normálních okolností by je nepustil možná ani přes vrátnici špitálu a poslal je domů vyležet, se o ně nyní velmi rád postará. To může mít i několik nečekaných výhod – jednak se lidem s koronavirem dostane nadstandardní péče, a jednak ubývá jiných vážných nemocnění, třeba „obyčejné“ chřipky. Na tu teď není čas a prostor a v podstatě už ani nikoho moc nezajímá.

Co to znamená v praxi? Jakmile vám vyjde negativní test na koronavirus, můžete si jít při běžném průběhu lehnout s chřipkou jako každý rok domů. Pokud ale vyjde pozitivně, dostanete se velmi snadno na speciální oddělení pro pacienty s covid 19. A k tomu může dojít dokonce i v případě, že vám jenom zaskočila rybí kost nebo si zlomíte při fotbale „deset na deset“ nohu.

Již v květnu třeba motolská nemocnice médiím hlásila: „V tuto chvíli máme v nemocnici nastavena pravidla tak, že testujeme každého pacienta, který je u nás přijímán k hospitalizaci...“ Podobně reagovala i Nemocnice na Homolce: „Všechny naše hospitalizované pacienty testujeme na covid-19 z důvodu ochrany zdravotníků a ostatních hospitalizovaných pacientů.“

Ze statistik tak ani dost dobře nepoznáme, jestli pacient s covid 19 leží na jednotce intenzivní péče kvůli komplikacím spojeným s koronavirem, nebo proto, že má infarkt a po příjezdu do nemocnice v něm našli virus. A dostali by se tyto „covid pozitivní“ lidé do nemocnice, pokud by neměli vážný úraz či jinou nemoc? Podobně „nepřehledné“ jsou i statistiky zaznamenávající úmrtí na koronavirus. Pokud někomu spadne na hlavu cihla a měl v tu dobu v sobě koronavirus, zemřel tragicky na úraz, nebo s covidem?

Ve čtvrtek 1. října při sněmovních interpelacích zaznělo z úst ministra zdravotnictví Romana Prymuly i překvapivé vysvětlení skutečnosti, proč „z 1028 hospitalizovaných pozitivních pacientů má 42 procent z nich lehký průběh a není u nich potřeba žádná specializovaná léčba“. Je to prý způsobeno tím, že „nemáme dostatečný počet lůžek následné péče, ale máme přebytek lůžek akutní péče“.

Jinými slovy, v nemocnicích leží s covidem 19 například lidé, kteří nechtějí do domácí karantény, aby nenakazili rodinu, nebo staří lidé, kterým nic není, ale lékaři je nechtějí vracet zpátky do domovů důchodců, aby neohrozili své spolubydlící.

Možná ten vůbec největší zmatek v celých koronavirových statistikách ale působí nerozlišování mezi pozitivními a nemocnými lidmi. Podle různých údajů až 80 procent lidí, u kterých byl vypátrán koronavirus, nevykazuje žádné příznaky nemoci nebo jen velmi mírné, třeba na úrovni jarní únavy. Identifikování pozitivních, avšak zdravých lidí bývá vysvětlováno tím, že mohou šířit nákazu dále. Na druhé straně mnozí odborníci přesvědčují veřejnost o tom, že se virus šíří kapénkami, kašláním a prskáním, čemuž prý mají bránit roušky. Když prý někoho přímo poprskáte, dostane vysokou virovou nálož a může to u něj způsobit těžší průběh nákazy. Nebylo by ale řešením, kdyby prostě doma zůstali jen ti, kteří kašlou a smrkají, a neprskali na ostatní?

K tomuto ožehavému tématu byla ve středu 30. září v časopise Science [zveřejněna studie](#), podle níž většina nakažených nenakazí vůbec nikoho dalšího. Mezi 85 tisíci pacienty z Indie, což už je slušný statistický vzorek, bylo 71 procent těch, kteří nemají „na svědomí“ ani jeden přenos viru. Prakticky totožně vyšla studie provedená již dříve v Hongkongu, kde nikoho nenakazilo 69 procent nemocných. Tak odkud se bere ta dojemná starost o zdraví lidí vyhlašování karantén a nouzových stavů? Že by prevence?

To je vedro

Možná i kvůli neustálým změnám a nejasnostem koronavirový chaos proti sobě v posledních týdnech postavil dva poměrně extrémně naladěné tábory. Jeden tvrdí, že je covid-19 pouze mediální virus, který ve skutečnosti vůbec neexistuje, a slouží k ovládnutí lidstva, druhý si zase myslí, že vlády chrání občany a brojí proti všem, kdo si dovolí položit kritičtější otázku, a věří kdejakému nesmyslu.

Nejnověji rozčeřil vody například herec a řidič autobusu Dopravního podniku města Prahy Václav Kopta, který se přesně tohoto černobílého vidění světa dotknul. Pan Kopta se koronavirem nakazil a patří k menšině lidí, u kterých má nemoc složitější průběh. Česká média, která od začátku nákazy tradičně přehánějí a bulvárními a emotivními titulky ženou čtenost nahoru, protože strach je to, co prodává nejlépe, [informovala o Koptových názorech](#), jež zveřejnil na Facebooku, kde poslal mimo jiné vzkaz všem „posměváčkům, podle nichž jde jenom o obyčejnou chřipku“.

„Všichni, kdo tvrdí, že covid je virtuální manipulace sloužící mocným tohoto světa k jeho ovládnutí, vzkazuju jediné: Jste hlupáci a modlete se, aby se tenhle sekáč nepodíval také na vás! Všem ostatním přeju hodně zdraví a koptismu!“ napsal Kopta. A později vysvětlil: „Je mi fakt zle, a do toho mi na Facebooku kamarád pošle fundované vysvětlení, proč se tak děje, prý za to může Bill Gates a jakýsi Soros, kteří za pomoci pandemie ovládnou planetu a testováním na covid onanočipují světovou populaci. Kdybych neměl už desátý den horečky 39 °C, zasměju se tomu,“ tvrdí herec, kterého našel i jiný kamarád na sociální síti, jenž tvrdí, že „covid-19 je virtuální manipulace, která všem světovým politikům umožní nastolit nový řád“. „Takže mi jako nic není? Ty propoceně noci, ranní zimnice, to je vlastně jenom takový matrix?“

Jako by ani neexistovala třetí možnost, že to, co se kolem covidu 19 děje, může být manipulace, ale zároveň to nijak nesouvisí s tím, že by tato nemoc neexistovala. Naopak, nabízí se jiná otázka, kterou jsme řešili již na začátku článku: Jaký je vlastně rozdíl v tom, jestli má pan Kopta obyčejnou chřipku,

nebo koronavirus? Tedy kromě manévru, které se kolem covidu dějí? Podobnými kategorickými soudy a argumenty čelí sympatický herec hrozbě nahrávky na skutečně zabijáckou smeč, například připomínkou toho, co říkala o hlupácích maminka Forresta Gumpa.

Zajímavé srovnání v tomto ohledu [přinesla například i nová analýza](#) frankfurtského profesora a infektologa Reného Gottschalka a profesorky a hygieničky Ursel Heudorové, kterou zmínil ve svém článku nejčtenější německý deník Bild. Koronavirus podle materiálu nejenže u našich západních sousedů nijak výrazně nezvýšil úmrtnost, ale dokonce ani nezahltl či plně nevytížil zdravotní systémy. Daleko hůř na tom zdravotnictví bylo v sezoně 2017/2018, kdy Německo zasáhla silná chřipková epidemie. Hůř na tom podle statistik byla země dokonce i v červenci 2018 během vlny veder. „Nadměrná úmrtnost kvůli koronaviru neexistuje ani v běžné populaci, ale ani ve skupině rizikových pacientů (senioři v domovech s pečovatelskou službou),“ napsali lékaři.

Zatímco úmrtnost nevykazuje v první polovině roku 2020 žádné abnormality, v roce 2017/2018 to bylo v chřipkové sezoně i horkém létě mnohem horší. V Německu tehdy na chřipku umřelo 25 tisíc lidí, lékaři ale připomínají, že ve skutečnosti v souvislosti s chřipkou zemřelo lidí mnohem víc – chřipka totiž podle nich zhoršila zdravotní stav těchto lidí, ale jako oficiální příčina úmrtí bylo stanoveno něco jiného. V tom se chřipka od covidu určitě liší, protože se ve světě vyrojila spousta kuriózních případů, kdy někdo například zemře při autonehodě (nebo jakkoli jinak), ale v nemocnici mu našli během pokusu jej zachránit koronavirus, a pak byl uveden jako oběť koronaviru neboli ten, kdo zemřel s covidem. Jen pro zajímavost, s covidem v Německu zemřelo podle statistik 9500 lidí.

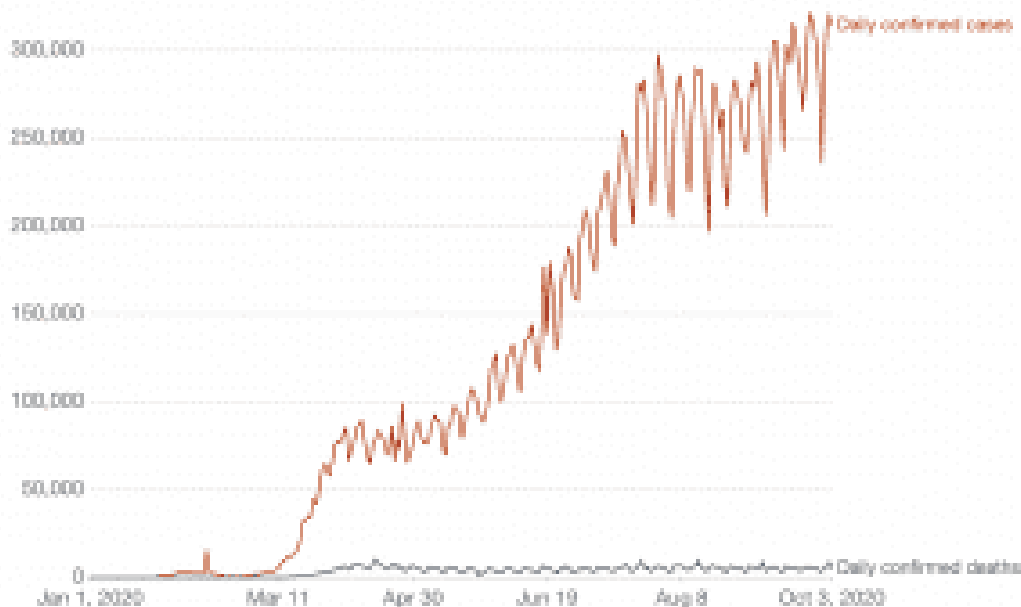
Pozoruhodné je i srovnání s úmrtností v souvislosti s předloňskými vedry. Ta si třeba v Hesensku vyžádala 740 úmrtí. Ve stejné spolkové zemi v souvislosti s koronavirem zemřelo od počátku „pandemie“ 537 lidí. V Berlíně pak zemřelo v souvislosti s tehdejšími vedry 490 lidí, a s letošním koronavirem 226 obětí. S výsledky jejich analýzy souhlasí i předseda Německé společnosti pro infekční nemoci Bernd Salzberger, který uvedl, že „interpretace jsou solidní, a úmrtnost bych interpretoval stejným způsobem“. Němečtí experti se tak svým rozbořením situace zařadili automaticky do třetí skupiny lidí, kteří z opatření a celé hysterie kolem koronaviru „neblbnou“, ale ani netvrdí, že neexistuje něco, co evidentně existuje. Jen se ptají, zda zavedená opatření skutečně odpovídají nebezpečnosti viru a proč se kolem jedné nemoci dělá takový humbuk.

Lékaři, kteří se diví míře restrikcí kvůli nemoci, jež je bez testů jen obtížně nerozeznatelná od jiných infekčních onemocnění dýchacích cest, jsou od počátku slyšet i u nás. Nejnověji poslali kardiochirurg Jan Pirk, prezident České stomatologické komory Roman Šmucler, celostní lékař Jan Hnízdl či psychiatr Radkin Honzák [vládě otevřený dopis](#). Žádají v něm vládu, aby upustila od dalších restriktivních opatření, roušky zaváděla pouze tam, kde je to opravdu nutné, pracovala raději na obnově ekonomiky a nestrašila občany. Vládní opatření podle nich nemají opodstatnění a pouze posilují strach a nejistotu.

Hladiny Facebooku rozčeřil také zpěvák a otec olympijské vítězky Janek Ledecký, jehož příspěvek na Facebooku k aktuální situaci ze 14. září s lakonickým názvem *Janek Ledecký ke koronaviru* zhlédly neuvěřitelné dva miliony lidí. V grafu zde ukazuje denní nárůst a vývoj nákazy Covid-19 ve světě. Zatímco počet nakažených od začátku dramaticky narůstal až ke 300 tisícům případů, počet denních úmrtí nevykazuje za celých šest měsíců žádný růst.

Daily confirmed COVID-19 cases and deaths, World

The confirmed counts shown here are lower than the total counts. The main reason for this is limited testing and challenges in the attribution of the cause of death.

Source: European CDC – Situation Update Worldwide – Last updated 3 October, 18:35 (London time) OurWorldInData.org/coronavirus – CC BY

Denní nárůst počtu nakažených (červená křivka), který neustále roste, jaksi nekoresponduje s černou křivkou, která ukazuje, že počet denních úmrtí na koronavirus zůstává bez ohledu na počet nakažených konstantní či mírně klesá...

To ale ještě Janek Ledecký netušil, že mu za další dva týdny zakážou i zpívat. I zde naštěstí autor slavné písně *Všechno bude fajn* „zůstal negativní a byl pozitivní“, jak zní jeho motto. Po novém vládním opatření, kdy se zakázaly koncerty, muzikály a všechny aktivity a činnosti, kde se zpívá, protože, slovy ministra zdravotnictví Romana Prymuly, „při takových aktivitách lidé šíří infekci do okolí velmi značně“, Ledecký [glosoval také v pořadu 360 stupňů Pavlína Wolkové](#): „Já si vážím toho, že jsme jako zpěváci a zpěvačky dostali šanci se na nešíření viru takhle aktivně podílet...“

A když se jej moderátorka zeptala, co by se teď mělo stát, zasmál se: „Já myslím, že bychom se měli shromáždit v nějaké laboratoři. Každý z nás by tam zazpíval a změřilo by se, kam jeho kapénky doletí, a dostali bychom takové osobní průkazy. Já když budu zpívat, dám čtyři nebo pět metrů, na víc se necítím. Ale takový Dan Hůlka možná deset. A pan Plachetka (*jeden z nejlepších českých operních pěvců a sólista Vídeňské opery byl spolu s Ledeckým hostem pořadu*), toho vůbec neříkám, to bude až do půlky sálu. Pak bychom dostali speciální legítiky, odkud budeme zpívat. Někteří by měli dva metry distanc od první řady, ale pan Plachetka by musel zpívat ze šatny... (...) Byl bych rád, kdyby se to tady konečně stavělo na nějakých exaktních výzkumech a opravdických číslech.“ I když rozhodování vlád jednotlivých zemí vypadá možná chaoticky, z toho, že by nerozhodovali podle exaktních výzkumů a opravdických čísel, bych je nepodezíral. Tato pandemie vypadá jakkoli jen ne chaoticky. Na výsledek toho, jak to všechno dopadne a co z toho „vyleze“, si ale asi ještě nějaký ten pátek budeme muset počkat.

Když jsem byl malý, soutěžili jsme s kluky, kdo dál dočurá. Brzy jsme z toho ale vyrostli a postupně se blížíme k věku, kdy nás bude zlobit prostata a budeme rádi, když se nepočuráme. Kdo z nás by ale řekl, že se jednou dožijeme doby, kdy stát bude nařizovat lidem, co smějí nebo nesmějí dělat, podle toho, kdo dál doflusne?

Autor: Milan Vidlák

Zdroj: <https://www.casopis-sifra.cz/j>